

REVISTA ȘCOLII CU CLASELE I - VIII HÂRTOP, JUDEȚUL SUCEAVA NUMĂRUL 13, ANUL V, OCTOMBRIE - DECEMBRIE, 2011

DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE A l e g e r i l e

Este octombrie. Frunzele multicolore ale copacilor se desprind de pe ramuri și se așează lin pe pământul golaș. Norii plumburii dansează pe cerul cenușiu. Vântul își face prezența în toate locurile. Oamenii stau în casă la gura sobei.

La școală este multă agitație. Și anul acesta se alege un consiliu al elevilor, iar câte un copil din fiecare clasă, adică șeful clasei, trebuie să candideze pentru președinte. La alegeri au participat următorii elevi : Vasilache Alexandra din clasa a VII-a A, Vasiliu Andreea (adică eu) în clasa a VII-a A, Illoaia Ionela din clasa a VII-a B, Vasilache Robert din clasa a VI-a, Filip Florin din clasa a V-a A și Vasiliu Diana din clasa a V-a B. Reprezentantul clasei a VIII-a B nu a vrut să participe la alegerile pe școală. Noi ne-am organizat și am început să lipim afișe prin toată școala și să căutăm cât mai mulți adepți.

Dar iată că după o săptămână de agitație și suspans a venit și momentul adevărului. Era o zi de vineri. Soarele strălucea ușor printre norii cenușii și peste tot era o liniște deplină, chiar și în școală. Toți așteptau verdictul.

A sosit și momentul mult așteptat când am votat. Cei șase șefi de clasă erau cu sufletul la gură. Am fost chemați în cancelarie și niște copii au început să numere voturile. Copiii s-au adunat pe sala școlii și au în-

ceput să facă galerie pentru cei pe care i-au votat.

Și iată că într-un final câștigătorul a fost anunțat. Și ce să vezi? Eram chiar eu ! Surprinsă și în brațele colegilor, cu lacrimi în ochi am început să le mulțumesc. Nu-mi venea să cred că am avut așa de multe voturi. Și pe această cale le mulțumesc tuturor copiilor care m-au votat pe mine și pe colegii mei.

Acum toate treburile sunt împărțite și totul merge strună. Sperăm să fie totul din ce în ce mai bine și așteptăm propunerile tuturor elevilor în privința acestei școli minunate.

Vasiliu Andreea, clasa a VII-a A

1 Decembrie

Pentru România mare
Azi e zi de sărbătoare
Asta este țara mea
Și mă mândresc mult cu ea.

Toți românii se adună
Sărbătorind împreună
Ziua dragei noastre țări
Ce se-ține pân' la mări.

În mâini poartă stegulețe
Și cântă imnuri mărețe
Își dau toți mână cu mână
Și joacă hora română.

Costan Teodora
clasa a IV-a A

Muraru Ilie, cl. a III - a A

Ignat Cătălina, cl. a VII -a B

ÎN ACEST NUMĂR:

Zâna toamnă	p. 2
"Acest anotimp este cel mai frumos și mai bogat al anului!"	
Feerie de iarnă	p. 3
"Crăciun în sufletul meu"	
La colindat	p. 4
"Totul pare că este desprins dintr-un peisaj de basm, odata cu noul veșmânt ce acoperă ulițele."	
Poveste de iarnă	p. 5
"Moș Crăciun este ultimul strop de vrajă al copilăriei."	
File din Povestile copiilor	p. 6
".....aici poveștile sunt așa cum ți le imaginezi."	
Copilăria - liman de frumusețe și libertate	p. 7
"Priveste în întuneric la pulbera de stele..."	
Dragostea	p. 9
"Mă întreb dacă toată lumea știe să iubească."	
Matematica pentru toți	p. 11
Rebus matematic	
Karaoke	p. 12
"Sper ca această școală minunată să nu se schimbe niciodată"	

Brăduțul nefericit

Într-o zi un om a venit să taie un brad de Crăciun. El l-a ales pe cel mai frumos din pădure.

Brăduțul îl văzuse și credea că vrea să se joace cu el. Omul l-a urcat pe sanie și a plecat spre casă. Când a ajuns l-a așezat în mijlocul camerei și l-a împodobit foarte frumos.

După un timp, brăduțului i s-a făcut dor de pădurea lui, dar și-a dat seama că nu se mai poate întoarce acasă.

De atunci, brăduțul era foarte trist.

Acuțiței Alexandru- clasa a V-aB

Costan Paula, cl. a III-a A

Vasiliu Ciprian, cl. a III-a A

Vasilache Delia, cl. a VII - a B

ZÂNA TOAMNĂ

A sosit toamna. Zâna Toamnă, cu caleașca ei ruginie, împodobită cu frunze colorate se deschide și ajunge pe meleagurile noastre. Zâna Toamnă are părul galben și o rochie împodobită cu toate culorile și toate frunzele.

Soarele palid se ascunde în spatele norilor. Norii s u n t plumburii. Covoare de frunze foșnesc când pășim pe ele.

Zâna Toamnă a cuprins toată natura și a transformat-o într-un peisaj feeric, arămiu.

Andrei Conduraru,
clasa a III-a A

Bordei Daniela, cl. a III -a A

Zâna Toamnă a sosit peste satul meu. Copacii s-au îmbrăcat în toate culorile toamnei: galben, portocaliu, roșu și maro. Parcă au haine de sărbătoare. Norii cenușii acoperă cerul, iar ploaia stă să cadă peste sat și peste lanuri. Cu bagheta sa magică a umplut cămărilor și magaziile cu legume, fructe și cereale.

Zâna Toamnă raspândește culori, bogăție și splendoare peste tot pe unde trece.

Ea e generoasă și bună cu toată lumea!

Irimia Alexandru -Mihai,
clasa a III-a A

Toamna este fermecătoare prin ninsoarea de frunze galbene-ruginii, verzi-aurii și roșiatice care se aștern pe pământul reavăn, la fel ca un covor colorat. Vântul tomnatic și răcoros îndeamnă frunzele la dans, la care ele nu se gândesc mult și îndată încep să danseze.

Pe dealuri, pe câmpii, în păduri și în livezi totul capătă o nuanță ruginie. În pădure nu se mai aud trilurile fermecătoare ale pasărilor deoarece ele au ple-

cat deja și în zbor cu ele au luat și cântecul lor nemaipomenit. Dar, totuși, pădurile nu au rămas pustii fiindcă copacii sunt înconjurați de o mulțime de frunze multicolore. Pe lângă acestea, se mai aude și susurul izvoarelor din mijlocul pădurii.

Regina Toamnă este zglobie și aurie asemenea unui chihlimbar, harnică și darnică ca furnica și albina, căci ea ne umple hambarele în fiecare an cu toate bunătățile ei.

Iftime Andreea,
clasa a III-a A

Un maestru a colorat codrul în mii de culori și a umplut hambarele țăranilor cu roade de tot felul, a alungat păsările călătoare, a scurtat ziua și a mărit noaptea. Cine poate fi, decât Zâna Toamnă?! Ea a luat locul verii celei călduroase și a adus zile cu dimineți răcoroase. Ploile sunt reci, iar vântul bate uneori cu putere scuturând copacii de frunze, lăsându-i goi.

Acest anotimp este cel mai frumos și mai bogat al anului!

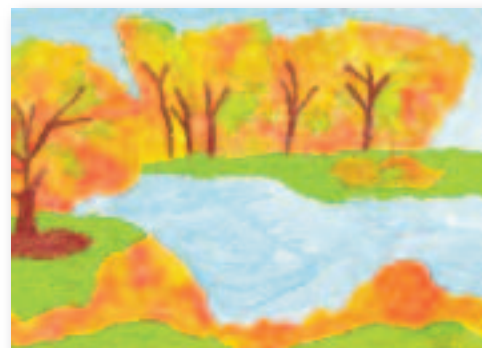
Grădinariu Teofan,
clasa a III-a A

Mărănduca Răzvan, cl. a III - a B

Zâna Toamnă e cea mai bogată dintre toate! Ea este plină de culoare și recolte. Tot timpul poartă cu ea un coș încărcat cu fructe, pe care le împarte copiilor. Această zână aduce și ploaie și frig, dându-ne de înțeles că, după ea, urmează Crăiasa Zăpezii.

Brăneanu Iustina,
clasa a III-a A

Mazilu Ioana, cl. a VII- a B

Zâna Toamnă își face prezența prin livezi. Frunzele pornesc în zbor așternând sub poala copacilor un covor multicolor. Toamna harnică și darnică ne împodobește livezile cu mere ca focul, gutui cu puf gălbui, prune brumate și pere ca soarele.

Zâna Toamnă este adorată de toată lumea!

Muraru Alexandru,
clasa a III-a A

Bulai Gabriela, cl. a VII - a B

În așteptarea Moșului

E iarnă. Casele și-au pus moi podoabe. Parcă adormite, satele visează sub plapuma iernii, albă, moale, pufoasă, ca-ntr-o lume de basm. Dealurile sunt ca niște uriași dormind sub zăpadă. Copacii sunt presărați parcă de vată albă și strălucitoare sau parcă de zahăr. Deodată aud glasul mamei:

- Ciprian, dacă ai rămas atât de fermecat de frumusețile iernii, ce-ar fi să le privești mai de aproape? Haide, vino, au sosit colegii să te colinde!

La fereastra mea se înfiripă o colindă strămoșească. Au încercat să mă convingă să merg cu ei. Am preferat să rămân acasă și să admir de la fereastră priveliștea fermecătoare a iernii.

Încerc să mi-l imaginez pe Moș Viscol din sania lui de gheață azvârlind zăpada peste oameni și locuri, vrând parcă să înghită împărăția pământului.

După el va veni desigur Moș Crăciun...Eu pe el îl aștept...Venirea lui face din copilărie una din cele mai rare clipe ale vieții.

Voi ce credeți, copii?

Vasiliu Ioan-Ciprian,
clasa a III-a A

Mărănduca Răzvan, cl. a III - a B

ÎN CĂUTAREA ALBEI-CA-ZĂPADA

Cei șapte pitici porniră în căutarea Albei-ca-Zăpada care fusese răpită de regina cea rea într-o pădure întunecată. Pe drum se întâlniră cu un urs. Piticii se aruncară la pământ încercând fiecare să-și țină răsuflarea, fiindcă știau că urșii nu se ating de mortăciuni. Dar ursul le spuse:

- Nu vă speriați! Nu veți păți nimic!

Piticii se ridicară neîncrezători, dar îl întrebară dacă nu au văzut o fată. Ursul spuse că nu, dar se oferă să-i ajute s-o caute.

Mai merseră puțin și aflară de la niște ciupercuțe că fata și vrăjitoarea s-au dus spre o potecă.

În sfârșit le-au găsit și piticii o smulseră din mâinile vrăjitoarei, care, între timp, își pierduse puterile. Însă, când să se întoarcă, niște slujitori ai reginei înarmați, care erau ascunși după un tufiș, se năpustiră asupra călătorilor, dar ursul nu-i lăsă să-și facă treaba.

Piticii, ursul și Albă-ca-Zăpada se duseră la castel, iar Albă-ca-Zăpada și prințul făcură o nuntă ca-n povești, iar vrăjitoarea își primi pedeapsa.

Grădinariu Teofan,
clasa a III-a A

Renul lui Moș Crăciun

În seara sfântă de Ajun
Renul moșului s-a oprit din drum.
Nasul lui roșu și luminos
A devenit întunecos.

Pe drumul plin de zăpadă
Renii nu mai puteau să vadă
Și erau foarte supărați
Că nu puteau să ducă sacii încărcăți.

Pe drum venea un copilaș
Gros îmbrăcat și drăgălaș,
În mână avea un felinar
Și l-a dat renului în dar.

Acum sunt foarte fericiți
Că de copii sunt îndrăgiți
Și multe daruri le împart
În seara de Crăciun cu drag.

Costan Paula,
clasa a III-a A

I a r n a

A sosit iarna. Afară ninge liniștit, și-n casă arde focul.

Pe geamul casei, stelute în zborul lor ușor se așază.

Omuleții mari și mici ai zăpezii se îmbracă în straie groase, căci afară este frig. Cu săniile pornesc pe derdelușul de pe uliță. Glasurile copiilor înconjoară ulița, acoperită de o mantie albă.

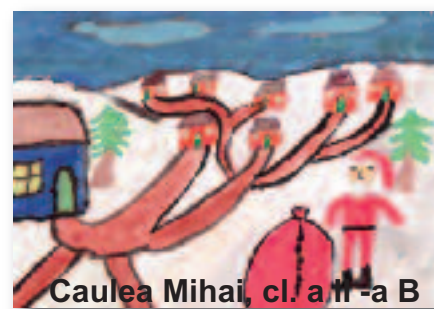
Din văzduh, norii cern fulgii de zăpadă. Cerul se întuneacă.

Copiii cu obraji roșii, cu mâinile înghețate pornesc spre case. În jurul focului, lângă părinți și bunici, ei stau.

Dimineața vine și ea. Afară totul sclipește. Mantia Zânei-Zăpezii acoperă câmpiile și dealurile sub o plapumă imaculată.

Este o iarnă minunată!

Bordei Daniela-Elena,
clasa a III-a A

Caulea Mihai, cl. a II -a B

Primii fulgi

Pomii încă înfrunziți
De lumină parcă-s sfințiți.

Din cer vine unduind
Frunți și umeri înălbind.

Primii fulgi de nea coboară
Așternând fără să doară
Haina de argint pufoasă,
Ce strălucea luminoasă.

Peste frunze necăzute
Prin aerul ce vibrează,
Fulgii sfioși ușor valsează,
Vântul norul îl alungă
Într-o clipă l-a topit.

Iarna încă n-a venit!

Muraru Alexandru,
clasa a III-a A

FEERIE DE IARNĂ

Iarna

Iarna cu șoșoni de gheață
Și cu tâmpilele albite
S-a pornit de dimineață
Coborând din vârf de munte.

Cu alai de flori de gheață
Pe cărări de mărgărite
Se arată furioasă
Suflând vifor de pe creste.

Cum sosește, ne și pune
Căciuli albe pe-acoperișuri
Și-ncepe să adune
Mii de țânci pe derdelușuri.
Caulea Vasile,
clasa a IV-a A

Seara de Ajun

În seara sfântă de Ajun
Copiii toți se-adună-n drum.
Și se duc la colindat
Pe la oamenii din sat.

Vestesc Nașterea lui Iisus
În Betleemul cel de sus.
În iesle a fost culcat
Și de îngeri laudat.

Cei trei magi pe cai călare
Se văd venind din depărtare,
Aur, smirnă și tămâie
Dau pruncului cu bucurie.

Steaua mare, sclipitoare
Luminează-n noaptea mare.
Păstorii și oile lor
Se închină Pruncului.

Hai, copii, și noi acum
Să-i ducem un dar Domnului.
Costan Teodora,
clasa a IV-a A

Iarna

Fulgi de nea s-adună grămadă,
Și vai, câtă zăpadă!
Peste tot omătu-i mare,
Totu-i alb în depărtare.

Cum te uiți la case-n drum,
Vezi foarte mult fum,
Peste tot vezi numai ninsoare,
Dar nu vezi niciodată soare.

Plopii cu cojoace albe ,
Ca niște siluete dalbe
Stau la sfat fără-încetare
Cu oamenii de mărgăritare.

Ne șoptesc venirea ei,
Iată că a sosit iarna,
Mai frumoasă ca nicicând,
Cuprinsul în alb îmbrăcând.
Casandra Diana,
clasa a IV-a A

Nașterea Domnului

În seara sfântă de Crăciun
S-a născut Domnul cel Bun.
Maica Sfântă l-a înfășat
Și în iesle l-a culcat.

Magii daruri i-au adus
Atunci când soarele-a apus.
Aur, smirnă și tămâie
Pentru timpul ce-o să vie.

Pe dealul mare înverzit
Păstorii vestea au primit
Că s-a născut un prunc frumos
Ce se va chema Hristos.

Atunci daruri au pregătit
Și în grabă au pornit
Spre peștera minunată
De îngeri înconjurată.

Haideți toți: copii și frați
Domnului să vă-nchinați.
Și să-i ducem fiecare
Un dar mic și-un suflet mare.
Costan Teodora,
clasa a IV-a A

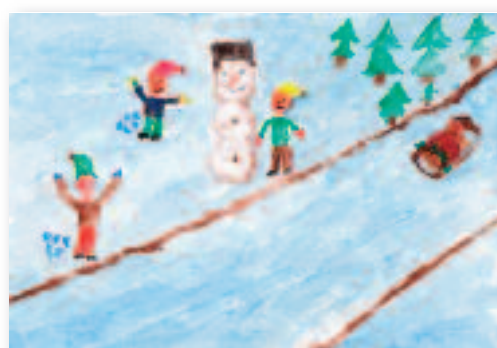
Costan Paula, cl. a III - a A

Venirea iernii

A sosit iarna geroasă
Și e tare friguroasă.
Peste tot copii vioi
Se împing în val-vâlvoi.

Zăpada s-a așezat
Peste dealuri neîncetat,
Totul este alb de nea
Cu copaci de catifea.

De departe se zărește
Moș Crăciun încet sosește,
Cu toiagul lui cel mare
Tras de reni în graba mare.
Alexandru Florentina,
clasa a IV-a A

Grădinaru Teofan, cl. a III - a A

Moșul lui Nicușor

Baba Iarna a sosit,
Cu zăpadă-a-mpodobit.
Fulgușorii cad ușor
Pe casa lui Nicușor.

Moșul drag , iată-a sosit!
De omăt e tot albit.
Nicușor privind la el :
Moș Crăciun , ești frumușel !

Bradul-i gata de Crăciun,
Moșul e deja pe drum.
Nicușor stă la fereastră
Pe moșul să îl primească.

Te iubesc și îmi ești drag!
Cînd ai apărut în prag ?
Glasul mai că mi-a pierit:
Moș Crăciun, bine-ai venit !
VASILACHE Bianca,
cl. a IV-a B

MOȘ CRĂCIUN

Moș Crăciun , Moș Crăciun,
Tu ești darnic și ești bun,
Dar pe tine te-aș ruga
Să treci pe la casa mea.

Moș Crăciun te rog frumos,
Să-mi trimiți pe horn în jos
Darurile din scrisoare,
C-am fost tare-ascultătoare.
NECHIFOR Andreea,
cl. a IV - a B

Irimia Raluca, cl. a III -a A

IARNA

Iarna cea geroasă
A sosit acum,
Bulgări de zăpadă
Își fac loc pe drum.

A nins mult.
E multă zăpadă,
Copiii-s grămadă
La alunecuş.

S-a înserat
La noi în sat
Copiii plecară,
Ei înghețară.
RUSU Alexandra,
cl. a IV-a B

Maței Ciprian, cl. a III - a A

CRĂCIUN ÎN SUFLETUL MEU !

Mai sunt două zile până la Crăciun. Stau la fereastră și mă uit cum fulgii argintii de nea cad ușurel în dansul lor. S-a făcut vreme numai bună de sanie, așa că mă hotărâsc să merg pe pârție.

Aici îl zăresc în mulțimea de țânci pe amicul meu, Andrei. Îl salut, apoi îmi licărește în minte o idee: Ce-ar fi să mergem împreună la colindat ? Așa că îi propun bunului meu prieten să mă însoțească.

-Desigur! Uraaaa ! E minunat că vom putea vesti această sărbătoare în cât mai multe case !

-Bine, atunci , vom face câteva repetiții și totul va ieși cum ne dorim.

Ziua trecu ca gândul și, în curând, se simți miros de colinde .Am pornit și noi de pe strada mea. Toți gospodarii satului ne-au primit tare frumos.

Chiar dacă ne plăcea nespusele obicei, gândurile noastre tânjeau tot la miracolul Crăciunului: moșul cu cadourile.

Ajuns acasă, am fugit direct la brad să-mi desfac cadourile, însă am fost dezamăgit. Moșul minunat devenise moșul rău. M-am retras în cameră, însă nu după mult timp un zgomot fin de pași și clinchete subțirele s-au ivit din hol. Venise moșul ! Chipul meu s-a luminat. Darurile mi-au încălzit inima.

M-am bucurat de toate cadourile în parte: toba , mingea o iconiță de pus la stea și multe dulciuri.

Acest Crăciun a fost cel mai frumos dintre toate !

NECHIFOR Ștefan, cl. a IV- a B

Moș Crăciun

Moș Crăciun are o barbă albă ca niște fulgi de zăpadă așezați pe câmpii și bujori roșii. El se îmbracă cu haine groase de culoare roșie și-n picioare poartă cizme negre și călduroase.

În seara de Ajun el pornește la drum împreună cu renii și piticii săi, pe la fiecare casă, unde găsește copii cuminiți, care își ascultă părinții și profesorii. Moș Crăciun, ca să nu fie văzut, intră pe horn și sub brad lasă cadouri întregii familii. El se uită cum este aranjat bradul cu globulețe și ghirlande, luminițe și steluțe. Dacă îi veți lăsa o gustare, va fi foarte bucuros!

Crăciun fericit!

Bordei Daniela,
clasa a III-a A

Prima zăpadă

Prima ninsoare. O ploaie de steluțe albe se lasă din cerul pardosit cu mărgăritare. Fulgii mari și pufoși, de parcă ar fi vată, se joacă de-a prinselea în aer. În scurt timp, casele par castele din basme.

Prietenul meu își freacă obraji cu un bulgăre de zăpadă, până ce se fac asemenea trandafirului verii, iar eu gândesc trist totuși că ninsoarea asta nu va ține mult.

Vasiliu Ioan-Ciprian,
clasa a III-a A

Maței Ciprian, cl. a III - a A

I a r n a

Este iarnă. Fulgi pufoși cad pe zăpada argintie și moale. Casele oamenilor sunt luminate și pline de magia sărbătorilor. Înăuntru este cald și bine, oamenii iau masa de Crăciun împreună cu familia.

Afară este frig și ninge liniștit. Colindătorii umblă din casă în casă și vestesc Nașterea Domnului și totodata dăruiesc gazdelor magia sărbătorilor. Ulițele răsună de colindele copiilor.

Mai târziu, după ce toată lumea termină festivitățile și se pregătesc de somn, mult așteptatul Moș Crăciun își face tiptil apariția. El așază sub bradul de Crăciun cadouri pentru copii, iar după ce termină, se urcă în sania lui trasă de reni și se face nevăzut în văzduh.

Brăneanu Iustina,
clasa a III-a A

Lă colindat

Ajunul Crăciunului și totodată o minunată zi de iarnă. Deasupra satului ninge cu fulgi pufoși de nea, care, prin dansul lor grațios de la cer spre pământ, încântă pe oricine îi privește. Totul parcă este desprins dintr-un peisaj de basm, odata cu noul veșmânt ce acoperă ulițele și fiecare casă. Fumul iese și el pe hornuri, amestecându-se cu aerul rece, urmând ca mai apoi să se piardă în văzduh.

Caulea Mihai, cl. a II - a B

Radu, Mihai, Alina și Ana au pornit așadar cu colinda învățată pe la casele oamenilor vestind Nașterea Domnului. Băteau din poartă în poartă pășind cu greu prin zăpada adâncă și cu nasurile înghețate de frig. Oamenii îi primeau însă bucuroși și îi ascultau, apoi le împărțeau covrigi, mere și nuci. Alții, văzându-i așa zgribuliți, îi chemau în casele lor pentru a-i servi cu ceai cald. După ce se mai încălzeau puțin, porneau din nou căci mai aveau mult drum. Însă, la lăsarea întinericului, după ce au terminat și ultima casă de colindat, obosiți de atâta mers aceștia s-au întors la casele lor.

Aici, la lumina bradului împodobit, emoționați, așteaptă venirea Moșului, sperând la multe daruri. Acesta va trece sigur pe la ei, la fel cum o face la toți copiii cuminiți.

Grădinaru Teofan,
clasa a III-a A

Crăciunul

Este iarnă. Fulgii de nea dansează în văzduh ca niște fluturași ce ezboară încet și lin spre pământul înghețat. Pământul este acoperit de un covor moale și pufoș.

Casele poartă căciuli uriașe de zăpadă imaculată.

Din coșurile caselor se ridică ușor dăre de fum ca niște fantome vesele.

E seară. Luna a răsărit. Ea își privește chipul luminos în oglinda lacurilor înghețate.

Pe la casele sătenilor se aud glasurile gingașe ale colindătorilor. Unii copii merg cu steaua. Ei vestesc Nașterea Domnului Hristos care s-a născut într-o iesle sărăcăcioasă. Steaua simbolizează călăuza magilor care l-au adus daruri Pruncului Iisus.

Gazdele îi întâmpină cu bucurie pe colindători, dăruindu-le mere, nuci, prăjituri și chiar bani.

Sub bradul împodobit, Moș Crăciun așază cadouri copiilor cuminiți.

Ce minunată este sărbătoarea Crăciunului care aduce bucurie și lumină în suflet!

Costan Paula,
clasa a III-a A

I a r n a

A sosit iarna. Fulgii se joacă prin aer ca un roi de fluturi albi. Zăpada cade ca făina la cernut, iar casele și-au pus cușme albe pregătite parcă pentru sărbătoare. Sărbătorile magice ale Crăciunului sunt aproape.

Nicușor, împreună cu fratele său și-a pregătit steaua pentru a merge cu mama și sora lor mai mică la bunici, vestindu-le Nașterea Mântuitorului.

La întoarcere, copiii au așteptat emoționați lângă bradul împodobit cu globuri strălucitoare. Deodată au auzit un ciocănit la ușă. Oare este Moșul? Moș Crăciun a venit? Întreabă unul dintre copii.

- Da, am venit! îi răspunde un moș cu barbă albă.

Glasurile cristaline ale copiilor se aud chiuind de bucurie alergând în întâmpinarea lui Moș Crăciun.

Iarna este anotimpul viselor și al colindelor!

Muraru Alexandru
clasa a III-a A

Moș Nicolae

Bunul Moșul Nicolae
Lin sosește în odaie
Și-n ghetuțe el ne pune,
Dulciuri, mere, nuci și prune.

Dar de nu suntem cuminiți,
Nu ielușă ne așteaptă
În ghetuța de sub glastră,
Ca un fel de pedeapsă.

Grădinaru Teofan,
clasa a III-a A

I a r n a

După toamna cea bogată
A sosit așa, deodată
Iarna cea înfrigurată.

Ea îmbracă copacii goi
Și casele de la noi
Cu veșminte albe, moi.

Copiii și-au pregătit
Sania și au fugit
Pe dealul înzăpezit.

Ei sunt foarte bucuroși
Și-l așteaptă și pe Moș
Care va intra pe coș.

Și le-aduce daruri multe
Prin scrisorile cerute
De copii ce vor s-asculte.

Costan Paula,
clasa a III-a A

I a r n a

Totu-i alb în jur cât vezi
Zăpada mărunță cade
Satul arată ca-n poveste
O subtilă puritate.

Crengi gătite cu beteală
Clinchete de zurgălăi
Ne anunță cu sfială
Că vin timpii cei mai grei.

Ninge ne-ncetat afară
Vântul năvalnic bate
Mii de diamante zboară
În bărcuțe legănate.

Copacii de zahăr par
A ne duce mai mereu
În târâmurii ce dispar
O dată cu visul meu.

Brăneanu Iustina,
clasa a III-a A

Iarna

Este prima zi de vacanță. Iarna tocmai a sosit, iar noi, copiii, suntem foarte fericiți. Afară ninge cu fulgi mari și argintii, iar copiii sunt pe străzile orașului pentru a se da cu săniile. Casele sunt luminate de instalațiile multicolore. Pregătirile pentru noaptea de Crăciun au început, iar prin magazinele orașului este o agitație nesfârșită.

Toate gospodinele sunt foarte concentrate pe tema cu mâncărurile de sărbători, dar cu toate acestea, pentru noi, Crăciunul nu este numai o sărbătoare, este ziua în care s-a născut Mântuitorul Iisus Hristos.

Conduraru Andrei,
clasa a III-a A

E iarnă !

A venit și pe la noi iarna cu multă zăpadă. Ninge atât de frumos, încât nu poți să te abții să ieși afară și să te joci prin omătul cel rece și pufoș.

Copiii bucușori se trag cu săniile ușoare printre troienele adunate ca mărgelile unui colier. Unii copii mai mici se bucură și ei de iarnă, cu lacrimi, căzând de pe sănii.

De sărbători, în orice casă vei intra, vezi brazii ornați cu tot felul de ghirlande și globulețe, care mai de care mai colorate.

Sărbătorile de iarnă sunt un motiv în plus de bucurie că a venit iarna!

Grădinariu Teofan,
clasa a III-a A

Zâna Toamna

Toamna este anotimpul cel mai frumos și mai bogat. Toamna ne dăruiește mere aurii, struguri dulci, gutui parfumate. O ceață misterioasă se lasă peste parfumul frunzișului ars din livezi și curți. Păsările călătoare, întunecând văzduhul, pleacă spre țările calde. Tractoarele se întrec pe câmpuri răsturnând brazdele aburinde, lăsând în urma lor un miros de pământ proaspăt.

Bordei Daniela-Elena,
clasa a III-a A

Povește de Iarnă

"Moș Crăciun este ultimul strop de vrajă al copilăriei." **prof. Gabriela Baba**

Pentru copii, iarna este cea mai așteptată perioadă a anului. Când sărbătorile vin, bucuria este negrăită atât pentru copii, cât și pentru ceilalți, care, fie numai pentru câteva clipe, redevin ei înșiși copii. Toți ne adunăm în jurul focului din vatră, cu gândul la anii copilăriei. Crăciunul vine cu iz de brad, de mere coapte, de vin fiert și pâine scoasă din cuptor. Cu toții suntem copleșiți de bucurie, de speranță, după cum toți așteptăm câte ceva-fie un dar sau un gând bun, fie un dram de iubire și de pace, fie binecuvântarea Cerului.

Există Moș Crăciun? Iată întrebarea pe care fiecare copil, mai devreme sau mai târziu, o adresează celor din jur. Cum să nu credeți în Moș Crăciun? Ce ne-am face noi fără poveștile cu zâne? Ar avea același farmec copilăria? Câte minuni care nu se văd există pe lume!

Moș Crăciun este ultimul strop de vrajă al copilăriei. Este acel personaj mult așteptat de copii și chiar de cei mari.

Această sfântă sărbătoare ne anunță că e vremea bunătății, a iertării, a veseliei, e acea perioadă din calendar care ne face să înțelegem că trebuie să ne deschidem inimile, să uităm de tot ce-a fost rău în anul trecut.

Familia întreagă adunată face Crăciunul să vă fie, în miez de iarnă, o bucurie. Când sună clopoștii la fereastră, glasuri cristaline cântă colinde vechi și știute, de la bunici învățate și cu mare grijă păstrate.

Crăciunul ne aduce în case bucuria copilului ce-am fost odată, imaginea strălucitoare a amintirilor de odinioară.

Fie ca toți copiii să aibă parte de un Crăciun luminos și binecuvântat, fie ca darurile lui Moș Crăciun să vă aducă din plin bucurie. Iar noi, cei mari, cadre didactice și părinți, să facem ca Moș Crăciun să dăinuie cât va fi să fie neamul românesc.

" Când dulce colinde cad
Simțim nevoia vie
De-o casă, de un brad
Și de copilărie. "

(Adrian Păunescu)

Primiți deci în casele dumneavoastră colindătorii și prețuiți duioasele lor colinde!

Gânduri consemnate de Beșleagă Mălina și Vasiliu Andreea, clasa a VII - a A

CRÂMPEIE DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE

Natura, prietena noastră

"Natura se revoltă, nu mai suportă atâta agresiune,

strigă disperată după ajutor într-o manieră care să îi

oblige pe oameni la "trezire". inv. Maerean Neli – Daniela

Elevii clasei a IV-a A ai Școlii Hârtop, prieteni ai naturii, au derulat în colaborare cu elevii clasei a IV-a C ai Școlii „Al. I. Cuza” - Fălticeni în anul școlar precedent (2010-2011) un proiect ecologic intitulat „Natura, prietena noastră”. Acest parteneriat s-a născut din dorința elevilor de a împărtăși preocuparea lor față de mediul înconjurător și altor elevi din localități diferite. Ocrotirea naturii a constituit un scop al activităților lor extrașcolare încă de când au pășit în clasa I prin participarea la activitățile cercului eco „Prietenii naturii”.

Micii ecologiști au conștientizat faptul că Pământul, o întindere până mai ieri plină de verdeață și prospețime, a devenit azi doar o întindere locuită de oameni, care se zbate sub povara nepăsării locuitorilor ei. Natura se revoltă, nu mai suportă atâta agresiune, strigă disperată după ajutor într-o manieră care să îi oblige pe oameni la "trezire". Inundațiile sunt doar lacrimile unui plâns amar, tornadele sunt expresia furiei unei naturi suferinde, alunecările de teren reprezintă revolta pământului la acțiunile nefaste ale omului.

Activitățile derulate: „Ocrotind natura, ocrotim viața”, „Emoție de toamnă”, „Natura în anotimpul alb”,

„Poluarea, un pericol pentru natură”, „Un mediu curat, o viață sănătoasă”, „Să împiedicăm poluarea apelor”, „Pădurea, prietena mea”, „Pământul- casa noastră”, „Luna Florilor” s-au realizat la nivel de clasă, dar și în parteneriat. Elevii claselor partenere în proiect au

desfășurat activități de ecologizare a spațiului din curtea școlii și a grădinii școlii, au plantat și îngrijit florile din clasă, au construit căsuțe pentru păsările, au realizat diverse portofolii tematice, expoziții cu colaje, picturi, desene, poezii, compuneri despre toamnă, iarnă, primă-

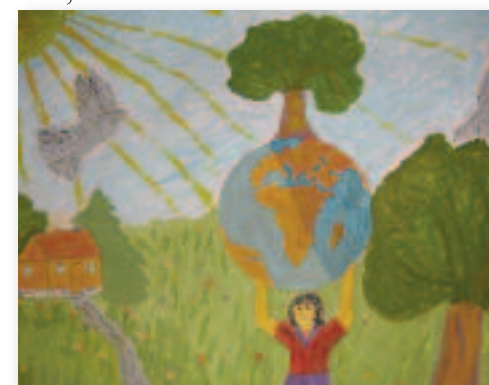
vară, eseuri, având ca titlu: „ Să ne iubim Pământul”/„Avem un singur Pământ”/„ Planeta Albastră plânge”, afișe pe tema poluării și salvării Pământului. În luna aprilie a avut loc între cele două clase concursul interșcolar de creație literară și plastică „Natura în versuri și culoare”, unde cele mai sugestive lucrări au fost premiate. S-au remarcat lucrările elevilor: Costan Teodora – premiul I, Grădinariu Adina – premiul II, Casandra Diana – premiul III, Caulea Vasile – premiul IV.

Prin intermediul activităților desfășurate în cadrul proiectului „Natura, prietena noastră”, elevii au învățat să înțeleagă natura, să îi aprecieze frumusețea, să-i descopere

„Natura este singura carte în care fiecăre filă păstrează câte un adevăr”.
(Goethe)

componentele și particularitățile, să se apropie de ea și să o protejeze. Componeneta afectivă a fost predominantă în derularea acestui proiect. Credința copiilor sinceră că pot schimba lumea, entuziasmul de care au dat dovadă în rezolvarea problemelor societății legate de distrugerea mediului, voluntariatul în slujba binelui au contribuit în mod hotărâtor la formarea și dezvoltarea unei atitudini pozitive față de mediu, a unui comportament civic de protecție a mediului înconjurător. Demersurile educative ecologice nu se opresc aici, ele vor continua în anii școlari viitori ca educație pentru viață, toate acestea conducând, în ultimă instanță, la formarea cu adevărat a unui cetățean- ecolog.

Anchetă realizată de elevele Vasilache Alexandra și Brănianu Marina, clasa a VIII - a A

UN SĂMBURE DIN ACTIVITATEA NOASTRĂ !

"Am pornit cu dreptul și dorim să terminăm la fel."

prof. înv. primar Mihaela Ichim

Iată că, deși am trecut prin mâinile a mai mulți dascăli, noi, elevii din a IV-a B, suntem aproape de finalul claselor primare. Am pornit cu dreptul, zice doamna învățătoare, și dorim să terminăm la fel. Am început cu Serbarea Abecedarului, apoi ne-am străduit să învățăm cele mai frumoase cântece și poezii dedicate diferitelor sărbători,

Crăciun, Paște, 1 Decembrie, 24 Ianuarie, 8 Martie etc. Anul aceste ne-am ocupat de lucruri mai serioase, deoarece am crescut și avem pretenții mai mari.

Am realizat proiecte la Istorie „Satul meu natal”, la Geografie „Uniunea Europeană”, am sărbătorit destoinic Ziua Națională a României, am

participat la expoziții de artă dedicate Sărbătorilor de Iarnă în colaborare cu alte clase și multe altele.

Știm și să așternem pe hârtie slove cu înțeles în compuneri și poezii.

Noi credem că toate ce vor urma dovedesc ceea ce am spus și dorim ca cei care ne cresc și ne învață să fie mândri de noi.

Interviu realizat de Vasilache Delia, clasa a VII -a B cu doamna profesoară înv. primar Mihaela Ichim

Planeta Albastră plânge

Într-o dimineață plăcută, în care toată lumea era fericită, mândrul Soare privi către planeta Pământ. Văzând că este tristă, Soarele o întrebă:

-De ce esti așa posomorâtă, într-o astfel de zi? Dorești mai multă căldură? Ți-o dau cu multă plăcere.

-Nu, mulțumesc, dragul meu Soare. Nu din cauza asta plâng.

-Dar din ce cauză? Ți este prea cald? Să știi că nu este o problemă. Îmi pot retrage imediat o parte din raze.

-Nu. Nu este asta. Cauza tristeții mele sunt oamenii, care mă poluează. Ei nu au grijă de mine și de sănătatea mea. Aruncă mereu hârtiile și gunoaiile în parc, pe iarbă și în ape.

Construiesc cât mai multe fabrici care elimină prin coșuri fum toxic care nu numai că mă îmbolnăvește, dar le și distruge și lor sănătatea atunci când respiră aerul intoxicat cu fum. La fel fac și mașinile. O altă cauză este și defrișarea pădurilor care sunt foarte importante deoarece ele le oferă oxigen. Sunt unii copii care nu au grijă de mediul înconjurător. Ei calcă florile și rup crengile copacilor.

-Bietul de tine! Aș vrea să te pot ajuta. Acum trebuie să-i fac loc Lunii pe cer. Ne vedem dimineață. Noapte bună!

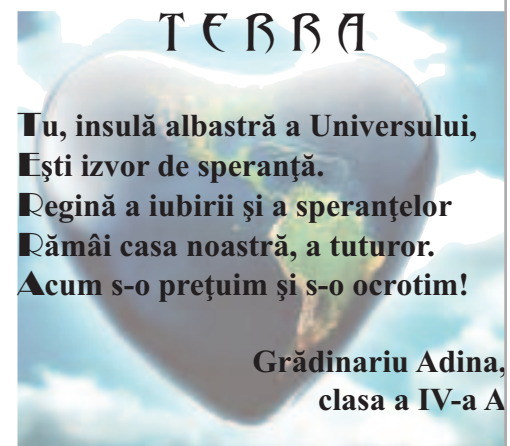
-Noapte bună ! spuse Pământul trist. Sunt mult mai multe cauze prin care mediul se poluează. Dar oare tu ești unul dintre oamenii care fac ca Planeta Albastră să plângă?

Costan Teodora,
clasa a IV-a A

TERĂ

**Tu, insulă albastră a Universului,
Ești izvor de speranță.
Regină a iubirii și a speranțelor
Rămâi casa noastră, a tuturor.
Acum s-o prețuim și s-o ocrotim!**

Grădinaru Adina,
clasa a IV-a A

File din Poveștile copiilor

Țara poveștilor

A fost odată ca niciodată, într-un oraș, o fetiță care deși stătea într-un bloc, nu se plictisea. Ea mereu citea o poveste sau o poezie. Era o fetiță bună la suflet, îngrijită, liniștită, blândă și foarte deșteaptă. A avea ochii albaștri, fața senină, un păr galben, mereu împletit în două codițe, legate cu două fundițe roșii și avea mereu un zâmbet voios pe buze. Pe această fetiță o chema Daria.

Într-o zi frumoasă de vară, când razele soarelui băteau în geamurile casei, Daria citea o carte cu povești. Dintr-o dată, nu știu de unde, a apărut un pitic cu barba lungă de un metru. Piticul îi spuse fetei care era destul de mirată de faptul că în fața ei era o creatură atât de ciudată:

- Daria, eu sunt Alfonso și am venit la porunca Bunei Poveștilor să te duc într-o excursie în Țara Poveștilor. Este un loc plin de veselie unde merg copiii cărora le plac poveștile. Ai vrea să mergi împreună în țara Poveștilor?

- Desigur că vreau, piticule Alfonso, spuse încântată Daria.

- Bine, atunci urcă pe barba mea albă și lungă.

Alfonso și Daria au pornit la drum.

În sfârșit au ajuns în Țara Poveștilor.

- Acum vom merge la Buna Poveștilor, spuse piticul.

Amândoi au mers în palatul poveștilor. Buna Poveștilor stătea pe un tron împodobit cu flori. Ea avea buzele roșii și dinții albi, părul negru și o rochie albă cu floricele roșii. A avea o privire blândă și era bună și înțelegătoare. Piticul i se adresă politicos Bunei Poveștilor:

-Buna Poveștilor, am aici o fetiță pe nume Daria. Și ei îi place lectura.

-Foarte bine, spuse Buna Poveștilor, poți pleca acum. Draga mea, Daria să știi că Alfonso este un supus credincios și devotat. El e mereu vesel și glumeț. Dar, hai să revenim la discuția noastră. Piticul Alfonso spunea că îți place să citești. Așa este?

-Da, așa e, Buna Poveștilor, spuse Daria.

-Ce ai spune dacă am face o plimbare prin „Țara poveștilor”? o întrebă

Buna Poveștilor.

-Dar nu i-am cerut mamei voie. Iar dacă ne vom plimba prin toată țara ne va lua mult timp.

-Nu-ți face griji, Daria. Aici un an durează cât o secundă la voi. Deși anul ți se va părea lung să știi că nu va dura decât o secundă..

-Atunci să mergem.

Au pornit în plimbare. Daria era uimită. A văzut personajele din poveștile citite de ea care erau foarte diferite. Ursul și vulpea împărțeau o movilă mare de pește, iar lupul se juca cu iezișorii caprei. Boierul din povestea „Pungața cu doi bani” își împărțea averea la toată lumea, iar baba, din aceeași poveste, îi servea moșului ouă la tavă, fata babei era harnică și bună la suflet.

Și uite așa se scurse anul în „Țara poveștilor”. Uimită de ceea ce văzuse, Daria o întrebă pe Buna Poveștilor:

-De ce este totul atât de diferit? De ce personajele rele din povești sunt bune?

-Draga mea, aici poveștile sunt așa cum ți le imaginezi. Eu mi-am imaginat că toate personajele negative sunt personaje pozitive. Uite, ce repede zboară timpul! E timpul să pleci acasă. Pentru că ești bună, îți voi îndeplini o dorință. Care este dorința ta?

-Buna Poveștilor, dorința mea cea mai mare este să am darul să scriu povești.

-Dorința ta se va îndeplini, spuse Buna și îi atinse Dariai palmele cu bagheta. Alfonso! strigă ea.

-Da, Buna Poveștilor.

-Du-o pe Daria acasă. La revedere!

-La revedere, Buna Poveștilor!

Daria se sui pe barba lungă a piticului Alfonso și porni spre casă. Pe drum, obosită de plimbare, fetița adormi. Când se trezi, Daria observă că nu se mai află pe barba lui Alfonso, ci în patul ei.

-Am visat doar, spuse ea. Dar, dintr-o dată, simți ceva pe mână. Se uită și zări o picătură albastră, lucioasă. Atunci înțelese. N-a visat, ci totul a fost adevărat.

De atunci, Daria a început să scrie povești, ba chiar și poezii.

Și iaca așa se termină povestea mea.

Costan Teodora,
clasa a IV-a A

Vasilache Robert,
clasa a VI - a

Încercări literare

Pădurea Hârtopului,

9 ianuarie 2011

Dragă copilule,

Gândește-te la pădure! Ce vezi ? Toate minunățiile lumii : animale, flori, copaci și tot ce e mai frumos. Ai putea să distrugi pădurile ? Ai putea să distrugi natura ? Gândește-te !!! Doar cu ajutorul pădurilor trăiești. Și știi de ce ? Pentru că doar în pădurile minunate mai găsești puțin aer curat care să nu fie poluat. Protejează pădurile ! Pădurea e casa aerului curat. Nu polua pădurile, nu le da foc, ci ai grijă de ele pentru că acum doar cu ajutorul lor tu mai trăiești.

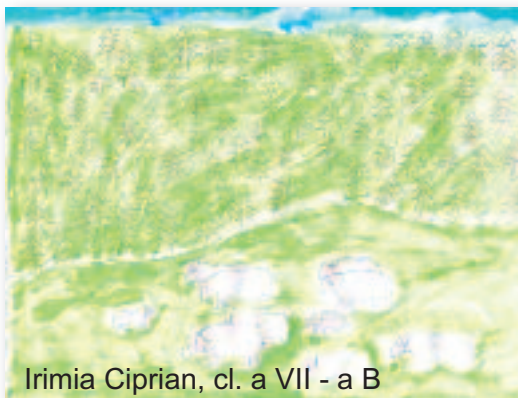
Gândește-te ! Dacă incendiezi o pădure e ca și cum ți-ai scurta o parte din viață deoarece ea nu va mai exista. Iar dacă o poluezi ce se va întâmpla ? Tot aerul curat și proaspăt va deveni poluat și urât mirositor.

Învăț și pe alți copii ce ți-am spus eu. Te rog. Doar așa vom putea salva pădurile cele frumoase și atât de sănătoase. Ia aminte la ce ți-am spus deoarece ți-am spus-o din toată inima.

Protejează pădurile !

Cu drag, Copacul din inima ta.

Ilioia Ionela,
clasa a VII-a B

Irimia Ciprian, cl. a VII - a B

Bobiță

Pe cățelul meu îl cheamă Bobiță. Este un cățel cuminte și ascultător; are blănița cenușie și ochii sclipitori.

De câte ori vin de la școală el mă întâmpină la intrarea în curtea casei dând din codiță vesel și jucăuș. Dacă sunt supărată el mă privește trist de parcă m-ar întreba ce am pățit.

Pe Bobiță l-am crescut de mic și sunt atașată foarte tare de el. El este prietenul meu cel mai ascultător și o să am grijă de el tot timpul.

Mărănduca Bianca, clasa a V-a B

Discoteca din ghiozdanul meu

Într-o zi în ghiozdanul meu s-a auzit un zgomot și o muzică. Aștept puțin timp și se aude mai încet. Când mă uit în ghiozdan nu văd nimic, îl închid și iar se aude. Apoi se aude vorbind:

-Creionule, creionule, te-ai rătăcit în penar?

-Nu, sunt lângă tine.

-Pixule, ești lângă mine?

-Nu, sunt deasupra ta. Hai să dansăm și noi lângă ceilalți! Dar tu cine ești ?

-Eu sunt radiera.

-Radiera?!

-Da, de ce ești uimit? Eu sta numai în penar.

-Nu sunt chiar uimit !

-Să chemăm și caietul.

-Caietule, caietule, unde ești?

-Sunt dedesubt, sub cărțile vecine.

Când vine caietul; radiera ,pixul și creionul dau să fugă pentru că el era mare și ei erau mici, dar acesta îi oprește. A început să vorbească și penarul. Toți dansau.

Spre seară muzica se închise și toți ieșiră din ghiozdan.

Muzica a zis:

-Să veniți și mâine la aceeași oră. Da?

-O să venim !

Religia a zis:

-Eu nu pot să vin mâine.

-Nu te panica, o să vii data viitoare.

Dar cine vine în locul tău?

-În locul meu vine Franceza.

-Pe curând ! O să ne mai întâlnim, nu?

-Mai întrebi ?!

-Pe curând!

-Pe curând!

Bordei Adrian- Florin, clasa a V-a A

Pădurea Hârtopului

Dragă Elena,

Aș vrea să îți spun că nu este bine să poluăm pădurile. Dacă tăiem copacii, ardem pădurile, aruncăm hârtii și gunoaie înseamnă că nu ne pasă de pădure și de frumusețile ei. Pădurea este plămânul verde al naturii. În pădure trăiesc multe animale care nu pot trăi decât în ea.

În zilele noastre pădurile sunt defrișate și folosite pentru mobilă, parchet, încălzire și multe altele.

Multe animale și plante sunt pe cale de dispariție din cauză că mediul lor natural de viață, pădurea, este defrișată, poluată sau arsă.

S-au impus legi prin care să se protejeze pădurile, dar tot degeaba. Oamenii răi doresc să defrișeze pădurile numai pentru bani, iar oamenii buni doresc să le protejeze.

Elena, să nu poluezi pădurile, când poluezi pădurile poluezi și plantele și animalele din ea. Te rog, Elena, să nu fii orbită de răutate și să ai suflet bun! Să aduni pungile din pădure! Să sădești mai mulți pomi și să ai grijă de ei să crească mari și frumoși ca mine!

Cu drag, al tău copac

Nechifor Gabriela, clasa a VII-a B

Primul fulg

Este seara de Moș Nicolae.

O fetiță, Andra, de 7 anișori stătea la geam la geam în așteptarea primului fulg de nea. Aștepta, aștepta, dar era în zadar. Când s-a dus în hol ghetuțele erau goale. După o oră de așteptat aude un zgomot. Repede fuge în hol, iar când se uită ghetuțele erau pline cu bunătăți. Aceasta era fericită, dar totodată tristă deoarece nu a zărit primul fulg. Când și-a luat bunătățile din ghetuțe a văzut un mic clopoțel. Surprinsă l-a luat în mână și a văzut că pe el scria „ Pune-ți o dorință”.

Andra fericită s-a îmbrăcat, a ieșit afară și în gând și-a dorit să ningă. A sunat din clopoțel, iar primul fulg s-a așezat pe năsucul ei. Fericită a început să danseze de bucurie.

A intrat în casă și i-a mulțumit lui Moș Nicolae pentru fapta bună ce o făcuse.

Moș Nicolae nu uită niciodată să-și scuture barba atunci când trebuie !

Ilioia Ionela,
clasa a VII-a B

Varza înfumurată

(fabulă)

În grădina de legume
Cu cartofiori și pătrunjei
Cu țelină și mulți ardei
Era o varză mare, grasă
Și bună de pus la masă..

Era tare-nfumurată
Pentru o varză de salată.
Într-o zi de dimineață
Varza noastră nătăfleață
Grăi către-o roșioară
-Să știi, dragă surioară
Că sunt o varză specială
Și nu una oarecare

Eu provin dintr-un neam mare.

Pentru mine-i sărbătoare
Căci la împărat pe masă
Eu voi fi cea mai gustoasă.

Voi n-aveți nici un viitor

Veți ajunge-n bulion.

Până să mai spună-o vorbă,

A fost smulsă cu putere

Și-aruncată fără milă

Într-un loc fără lumină.

Iar când varza stând în cămară

Plângându-și soarta amară,

Fiind lăsată pe un raft

Plin de păianjeni și de praf,

Uitată de gospodină

Se veșteji, semănând cu o rogojină.

Și uite așa înfumurarea

Aduce numai supărarea.

Costan Teodora,
clasa a IV-a A

LA PESCUIT

Era o zi frumoasă de vară. Păsărelele stăteau pe marginea gardului și ciripeau.

Eu împreună cu bunicul am hotărât să mergem la Vadul Moldovei să pescuim. Când am ajuns acolo totul era foarte frumos. Apa care curgea cu rapiditate înfrumuseța natura.

Bunicul mi-a zis să căutăm un loc potrivit pentru pescuit. L-am găsit lângă un copac cu crengile plecate, ascuns de ochii tuturor.

Mi-a venit ideea să facem un concurs și bunicul a fost de acord. Bunicul a prins trei pești iar eu șase. Premiul a fost să mai venim și altădată la pescuit.

După mai multe ore, am plecat fericit acasă și am povestit tuturor cum mi-am petrecut ziua cu bunicul meu.

Peste anii, sunt sigur, că îmi voi aminti cu plăcere de acele momente.

Sandu Robert, clasa a V-a B

Iarna

Iarna a sosit acum

Fulgii mari sunt iar pe drum

Moș Martin iar va iarna

Toata iarna-n casa sa.

Moș Crăciun le va aduce

La copiii cei cuminiți

Chiar cadouri multe, multe,

Dulciuri, mere și covrigi.

Ioniță Rebeca,
clasa a V-a A

Prima mea CĂRTE

Și astăzi îmi amintesc ca și cum ar fi fost ieri de prima mea carte citită.

Eram la începutul clasei a II-a și învățatoarea noastră ne-a spus că vom merge la bibliotecă de unde vom împrumuta câte o carte fiecare. Eram entuziasmată că voi citi prima mea carte, încă cu o zi înainte mă gândisem le ce carte voi lua. Mi-a fost greu deoarece voiam toate cărțile din bibliotecă, eu voiam ca prima carte să fie un roman sau vreo carte cu copertă colorată, ori cine știe ce îmi venea prin cap. Mama mi-a sugerat o carte cam pentru vârsta mea cum ar fi „Cenușăreasa” sau „Degețica” ori „Scufița roșie” sau vreo altă carte care să fie subțire și ceva ce să pot citi la vârsta mea. Aceste povești le auzisem eu, dar le uitasem.

Nici nu putusem dormi gândindu-mă la ce carte voi lua. O colegă mai mare ca mine mi-a spus că prima ei carte pe care a citit-o a fost „Albă-ca-Zăpada”. M-am gândit că voi lua și eu „Albă-ca-Zăpada” deoarece credeam că-mi va plăcea. Credeam că e o carte plină de imagini lucrate frumos și că coperta va fi plină de sclipici, iar culorile vor fi vii ceea ce mă va atrage ușor.

A doua zi când am mers la bibliotecă, deși eram a treia la catalog am preferat să fiu ultima care să ia cartea. Toți colegii mei au luat câte o carte ceva mai groasă și cu puține imagini. Bianca a luat o carte mult mai groasă despre zâne, mă gândeam că poate nu este o idee bună să-mi iau cartea promisă, dar nu mai aveam timp să mă gândesc la ce carte voi lua. Când a venit rândul meu am spus cu jumătate de gură că vreau „Albă-ca-Zăpada”. Bibliotecara căută cartea, dar nu o găsi spunându-mi că fusese deja împrumutată. Mi-a sugerat o altă carte, dar eu nu știam ce e. Dumneaei căută până când în cele din urmă în spatele unor rafturi găsi o carte plină de praf. Spre surprinderea mea era o carte veche, plină de praf, nu am zis nimic și am luat-o. Mergând acasă mama m-a întrebat ce carte am luat, dintr-o suflare i-am spus numele cărții. Ea mi-a

spus să mă apuc de citit. Când am scos cartea din ghiozdan m-am uitat la ea : coperta cărții era albă cu o fetiță, cred că era Alba-ca-Zăpada, imaginea era alb-negru; pe la colțuri era ruptă sau murdară. Când am deschis cartea avea puține imagini și mult scris. Am stat mult timp și am răsfoit-o, dar nu am citit nimic. Cu o zi înainte de a o lua învățatoarea ne-a spus că va trebui să ne facem caiet de lecturi și să povestim cartea citită sau să scriem un fragment care ne-a plăcut și să spunem de ce ne-a plăcut.

Au trecut multe zile, copiii de la școală care mai de care povesteau cartea citită, eu nu p o v e s t e a m , stăteam în bancă și ascultam. Colegii mă întrebau cum a fost cartea, eu spuneam că a fost frumoasă și brusc plecam.

De fiecare dată când deschideam sertarul vedeam cartea și mă gândeam cum poate fi o carte atât de urâtă pe dinafară. Am luat cartea și am ascuns-o în ultimul sertar sub cărți. Au trecut multe zile. Într-una din zile învățatoarea ne-a spus că este timpul să returnăm cărțile, dar trebuie să arătăm și caietul de lectură. M-am dus acasă, am căutat cartea și am găsit-o în ultimul sertar, ascunsă de mine. Am scos-o și am deschis-o. Totul era alb, o mică imagine era în dreapta paginii. Nu știam povestea și voiam s-o citesc, dar nu acea carte, ci altă carte nouă și frumos colorată. Am stat și m-am gândit, mi-am amintit că puteam scrie în caiet un fragment care ne-a plăcut mai

mult și să-l comentăm. Am răsfoit grăbită cartea și am scris un fragment, cel mai scurt și am scris că mi-a plăcut pentru că e frumos.

La școală învățatoarea ne-a citit caietele și toate erau bune în afară de al meu deoarece trebuia să comentăm mai mult sau să povestim. Dumneaei m-a pus să povestesc „Albă-ca-Zăpada”. Stăteam și nu știam ce să spun, învățatoarea m-a întrebat dacă am citit-o, cu un glas stins, printre buze, i-am spus că nu am citit-o și că o s-o citesc apoi o s-o povestesc în fața clasei.

M-am dus acasă și am citit titlul și două rânduri. Stăteam și mă gândeam și tot răsfoiam cartea, mi-a venit apoi ideea salvatoare: m-am dus la mama

și am rugat-o să-mi povestească ea basmul. Începuse mama a-mi spune povestea și din neatență brusc am devenit atentă. Stăteam cu gura căscată la spusele ei, eram uimită, dar ea se opri și-mi spuse că nu mai are timp și că are treabă. Am început repede a o ajuta la treabă: la spălatul vaselor și la curățenie.

După ce am terminat eram frântă de oboseală, mama voia să-mi continue povestea săptămâna viitoare. Nu știam ce să fac, așa că am deschis cartea și am început să caut de unde am rămas, nu am găsit și am luat-o de la capăt. Am citit din nou uimită cu ochii ațintiți asupra cuvintelor, nu-mi păsa că nu avea imagini, de fapt nici nu aveam nevoie de ele. Stăteam cu cartea pe brațe și citeam fermecat,

râdeam, mă speriam și chiar îmi plăcea acea carte deși era veche și ruptă pe margini. Nu mă puteam opri din citit, nici la masă nu am mers. Deși aveam stomacul gol, am preferat să termin de citit, citeam și tot citeam, povestea nu era cum mama mi-a povestit-o deoarece când povestea ea nu-mi imaginam tot felul de lucruri cum nici la televizor nu vedeam. Părinții au insistat și m-au chemat la cină. În cele din urmă am cedat, înfometată am luat cartea cu mine la masă, am deschis-o și în timp ce mâncam citeam. Mama mi-a luat cartea și mi-a pus-o pe birou pentru a continua după ce terminam de mâncat. M-am dus în pat și citeam ghemuită cu cartea în mână și citeam cum Albă-ca-Zăpada scăpa de toate încercările vrăjitoarei. Când veni ora somnului stăteam sub pătură și citeam cu lanterna cum văzusem la desene animate. Am citit până când a venit mama și mi-a luat lanterna pentru că era târziu. Toată noaptea am visat sfârșitul cărții.

A doua zi de dimineață la școală am povestit până unde am citit-o. Am mers acasă după ore și am continuat cititul cărții. Stăteam cu ochii lipiți de carte, nimic nu-mi mai trebuia, eram în propria mea lume de basm, eram în lumea cărții și a visurilor. Deși erau puține imagini mi-am dat seama că nu aveam nevoie de ele și că în imaginația mea erau ilustrații minunate. Citeam din ce în ce mai repede și fără să observ am ajuns deja la ultima pagină. Îmi părea rău că o terminasem.

La bibliotecă, când am returnat cartea am cerut o altă carte, nu mai voiam să fie cu ilustrații și nouă, voiam doar să citesc. A doua carte a fost cu fabule și am citit-o cât de repede am putut.

De atunci împrumut cărți cât de des pot. Am învățat să nu judec o carte după copertă sau aparență, ci s-o judec după ce o termin, după conținut.

Brănianu Marina,
clasa a VIII-a A

Copilăria – liman de frumusețe și eternitate

Este o seară de vară. Luna lucește pe cerul înstelat. Întinericul s-a așezat ușor, ușor. Alina și Andreea, două fetițe de șapte ani, stau pe câmp. Privesc în întineric la pulberea de stele care formează diferite contururi pe cer.

Alinei îi vine ideea de a se juca ca prințesele. Dintr-o dată ele erau ca și fermecate de joc și își imaginau tot felul de minunății. Erau pe tărâmul zmeului, costumate în prințese, cu rochițe frumoase, baghete și coronițe. Ele au fof răpite de către zmeu. Le-a ascuns în turnul castelului. Prințesele erau foarte speriate. Dintr-o dată s-au

auzit niște zgomote de afară. Doi prinți care au venit să le salveze se luptau cu zmeul. L-au învins și le-au scos pe fete de acolo. Ele le-au mulțumit nespun.

Deodată soarele a sosit într-o caleașcă de aur lovind întinericul cu bice de aur. Noaptea a fugit, iar miraculoase răsărituri au ieșit la iveală.

Fetele s-au trezit. Amândouă erau uimite de visul lor, dar erau și mai uimite când au auzit că au avut același vis. Credeau că s-a întâmplat în realitate.

Fetele au plecat acasă cântând cântecul iubirii.

Ilioia Ionela, clasa a VII-a B

Ce este dragostea? Când apare ea? Cu ce ne schimbă aceasta? Cum se manifestă ea? Toate aceste întrebări îmi vin acum în minte și nu pot să le găsesc răspunsul și nu îmi explic de ce? Dragostea, oare ce să ascundă acest cuvânt ?

O să încerc în primul rând să-i înțeleg sensurile pentru că există mai multe sensuri : dragostea față de amici, dragostea față de membrii familiei, dragostea față de rude, dragostea față de animale, dragostea față de mediul înconjurător și nu în ultimul rând acea dragoste pe care o simți pentru o anumită persoană care este foarte specială pentru noi.

Această persoană nu este nici membru al familiei, nu este nici amic, nu este nici rudă, nu este nici animal, dar totuși ea te poate face să pășești în infinit și dragostea pe care o simți față de ea poate să le întrecă pe toate celelalte și poate să facă din imposibil posibil. Oare dragostea are gust, culoare, miros ? Alte întrebări la care voi găsi răspunsul doar atunci când se va întâmpla să apară dragostea, atunci când doar două persoane un el și o ea vor cunoaște necunoscutul, vor vedea capătul infinitului, vor fi una și aceeași

Dragostea

persoană. Atunci când vei apărea tu, tu vei fi răspunsul meu.

Dragostea nu te anunță când vine. Ea vine și atât. Nu contează dacă tu ești nepregătită, nu contează dacă tu nu vrei să o primești și totuși ea nu pleacă atât de repede cum vine. Ca să o determini să plece din inima ta trebuie să o dai afară fie cu forța, fie din cauza a mai multor motive care trebuie să fie bine întemeiate. Și cu toate acestea dragostea se încapăținează și nu pleacă, doar te minte că a plecat pentru puțin timp.

Oare există termenii „dragoste adevărată” și cu ce sunt diferiți față de termenul „dragoste”. Dacă am ști culoarea, gustul și mirosul dragostei am ști când o să apară și atunci o să fim pregătiți să o primim așa cum merită ea să fie primită. Mă întreb dacă toată lumea știe să iubească pe acea persoană deosebită, dacă toată lumea știe de la început ce înseamnă dragostea și

ce se ascunde în spatele cuvântului „te iubesc”. Înainte să dăm peste termenul „dragoste” dăm peste termenul „aștepta-rea”. Îmi întreb speranța ce e

așteptarea, dar ea îmi zâmbește. Aș vrea să întreb soarta dacă am voie să te cunosc. Dar ce folos ? Ce este soarta ? Aș fi vrut să visez mereu, poate atunci nu ai mai fi existat și soarta și-ar fi

Bordei Ancuța, cl. a VII -a A

pierdut din vină, iar eu nu te-aș mai așteptat vreodată și totuși eu o să te aștept pe tine să mă înveți să iubesc, să învățăm să iubim împreună.

Pasul final al dragostei lasă urme prea netede pe drumul nostru atât de lung și riscăm să ne rătăcim în labirintul dragostei și să devenim uriași pri-

zonieri pentru pitica dragoste care totuși ne frânge, ne slăbește, ne doboară prin ceea ce înseamnă. Nici forță nu avem ca să o oprim, nici dacă vrem pentru că ea reușește să se facă invizibilă și să ne atragă în capcana ei care poate fi într-un loc pustiu și trist, iar în acel loc dragostea o poate trimite pe sora ei vitregă „suferința” să ne tortureze. Dar capcana dragostei poate fi și într-un castel roz unde chiar ea vine la tine și te face cea mai fericită persoană din lume. Dragostea poate să fure chipul și trupul unei alte persoane care alături de noi formează universul.

Oare când te voi găsi ? Oare cine ești și când vei veni ? Oare când vom privi împreună răsăritul soarelui pe malul mării ? Oare când vom admira apusul de pe un pisc ?

Vrem ca dragostea să-și intre în drepturi mai mult ca oricând. Vrem să ne zâmbească cerul, vrem să ne cânte inimile. Evităm certurile, evităm să ne urâm. Suntem dispuși să mulțumim pentru orice, oricui, dar nu așteptăm să ni se mulțumească pentru nimic.

Răul și timpul sunt dușmanii dragostei.

Mitrea Larisa, clasa a VII-a A

Ultimele zile de vacanță

Este marți. Soarele strălucește cu putere peste copacii de smarald. Eu, Mihaela și Ionela suntem foarte tensionate pentru că peste câteva zile vom începe din nou școala, dar ne pare rău că această vacanță a trecut așa de repede și iarăși a sosit toamna. Noi am hotărât să mai facem ceva în vacanța de vară. Mihaelei i-a venit o idee:

-Maria, Ionela, mi-a venit o idee!
-Ce idee ? întrebă Ionela.
-Haideți să facem un cort și să dormim în el diseară.

-Bine, eu voi aduce semințe, covrigi și suc, am spus eu. Imediat am adus niște lemne și o pătură rea și am început să construim, dar mie parcă mi-e era frică să dorm în acel cort.

-Mihaela, dar am eu un cort acasă, în pod. E mai confortabil decât acesta. Așa că am adus eu cortul meu și l-am făcut în curte la ea.

Veni și seara. În cort la noi era ca în casă, aveam becuri solare și lanterne, spuneam bancuri, ascultam muzică, dar mie mi-a venit o idee:

-Mihaela, mi-a venit o idee!
-Ce idee ai Maria ?
-Să sunăm pe niște fete să vină ca să fim mai multe.

Am sunat la Ana, Mălina, Ioana și Andreea. Acestea au venit cu nerăbdare. Eram vreo șapte fete acum , nu îmi mai era frică de nimic. Orele trecură, dar noi nu mai adormeam. . Ioana avea o trusă de machiaj în geanta ei. Le-am machiat pe Ionela și Andreea încât te speriai de ele.

Ana a început să spună niște bancuri cu trei blonde. Ionela a adormit în timp ce Ana povestea, apoi a adormit și Andreea, ele erau mai mici ca noi.

A fost o seară distractivă și o aventură pe cînstel!

Nechifor Maria, clasa a VII-a A

Cașcavalul

Numai ce m-am întors din spațiul cosmic și încerc să le povestesc colegilor mei de muncă despre Lună.

Totul a început așa : eram pe lună, era mare, frumoasă și galbenă. Acolo puteam să zbor .Am stat pe lună 6 luni. Într-o zi când mă plimbam m-am împiedicat și am căzut cu nasul în pământul de pe lună. Și ce să vezi, avea gust de cașcaval. Am făcut această descoperire chiar în momentul potrivit când rămăsesem fără mâncare. Am luat cât am putut și m-am întors cu nava pe Pământ. Am fost la piață și am vândut așa-zisul cașcaval. L-am vândut foarte repede, oamenii cumpărau mult, așa că m-am hotărât să mă întorc să mai iau cașcaval de pe Lună, dar m-am gândit să fac o vizită și pe Marte.

Zis și făcut. Ajunsă pe Marte dintr-o dată încep să aud niște voci și să văd niște umbre. Erau niște marțieni. Erau verzi, cu pete maro. I-am servit cu niște cașcaval. Ei m-au întrebat de unde îl am. Eu le-

am spus că îl am de pe Lună. Atunci am aflat că marțienii sunt malefici. Deja se pregăteau să invadeze Luna și să fure cașcavalul. Nu-i puteam lăsa să facă asta. Așa de malefici erau încât și-au făcut și o gaură neagră. Ei m-au prins, m-au legat și m-au aruncat în acea gaură neagră. Am alunecat mult ca pe tobogan. Într-un târziu am

ajuns într-un loc cu mulți extraterestri care erau închiși în mii de celule. Am aflat că eram într-o închisoare intergalactică. Eu am reușit să cer ajutorul polițiștilor intergalactici. Împreună cu ei am făcut un plan. Am momit extraterestrii și am reușit să-i prindem. Poliția intergalactică mi-a mulțumit că am descoperit planul marțienilor și că am ajutat la prinderea lor. Ei mi-au oferit un post de polițist intergalactic. Acum sunt polițistă intergalactică. În calitate de polițistă vă avertizez să aveți grijă că marțienii sunt malefici !

Onuțu Ioana, clasa a VIII-a A

O călătorie în ȚARA POVEȘTILO

Mereu îmi închipuiam cum este Țara Poveștilor. Îmi imaginam o lume fascinantă, în care totul e permis și binele învinge răul.

Într-o seară am visat că o zână fermecată m-a întrebat dacă vreau să merg cu ea în Țara Poveștilor.

Eu am acceptat, ne-am urcat într-o caleașcă, iar în câteva clipe am ajuns într-o poiană. Aici totul era magic, nimic nu era urât. Am rămas uimită de cele întâmplate, dar zâna mi-a spus că mai are multe surprize pentru mine. Am mai mers puțin și am zărit un castel. Acolo m-au întâmpinat personaje din poveștile citite de mine.

Toți îmi erau prieteni, se înțelegeau bine, niciunul nu era dușman. Dintre toate personajele, cel mai mult m-a impresionat un iepuraș jucăuș. Mi se părea poate mai interesant pentru că nu l-am întâlnit până acum în povești. El m-a întrebat cum am ajuns

eu acolo. După ce i-am povestit toată întâmplarea iepurașul a tăcut și a rămas uimit. Noi am hotărât să rămânem amici.

Apoi,în câteva clipe totul a dispărut. Și personajele din povești, și castelul, zâna și iepurașul.

Mi-am dat seama că am visat.Chiar dacă totul a fost o iluzie, mi-a plăcut această călătorie foarte mult.

Gândurile brăduțului

Hei! Ce se întâmplă ?Unde mă duceți? Oare de ce nu răspunde nimeni?

Cred că mă duc într-un loc frumos!O să mă împodobească cu lumânări, ghirlande și globuri. Am aflat asta de la verișorul meu care a trecut prin aceeași experiență. Abia aștept să văd copii bucuroși, jucându-se și deschizând cadourile. Va fi

foarte frumos! Dar după ce va trece Crăciunul ce vor face cu mine ? S - a r putea să mă păstreze pentru următorul Crăciun, voi vedea...

Ignat Loredana, clasa a V-a B

În fiecare an toți românii așteaptă ziua de 1 Decembrie. Ne aducem aminte și îi cinstim pe strămoșii noștri care cu multă vitejie și curaj au luptat pentru ca noi să trăim într-o țară liberă și unită. Anul acesta România împlinește 93 de ani de la Marea Adunare de la Alba Iulia la care au participat mulți români.

În această zi frumoasă și iubită de toți românii la școala noastră din Hârtop toți elevii erau emoționați fiindcă urma un concurs între mai multe clase. Mai întâi clasa a VIII-a B a pregătit un

program artistic închinat acestei zile. Ei au recitat foarte frumoase

poezii închinate eroilor ce au murit pe câmpul de luptă.

După

programul artistic urma acel concurs între

patru clase: a VII-a, a VII-a B, a VIII-a A și a VIII-a B. Echipa noastră era alcătuită din cinci membri: Ignat Iustinian, Brăneanu Magda (adică eu), Nechifor Gabriel, Ignat Iuliana și Vasiliu Andreea.

Prima probă a fost la istorie. La unele întrebări am răspuns corect, la altele greșit. După proba de la istorie au urmat trei probleme cărora le-am dat răspunsuri greșite. Apoi din fiecare clasă un elev trebuia să recite o poezie despre patrie, iar în cazul nostru a recitat-o Vasiliu Andreea foarte frumos. Am primit punctajul maxim la fel ca și la cântecul Hora unirii.

La ghicitori am fost foarte buni și am răspuns corect. La ultima probă, cea de îndemânare, prima dată trebuia să clădim patru mere și să stea trei secunde, să nu se dărâme. Aveam emoții, dar am reușit primii. A doua oară trebuia să construim o formă din șapte cărți de joc, dar nu am reușit. A treia oară trebuia să introducem într-o sticlă cât mai multe boabe de porumb, dar de pe scaun. Aici a participat Vasiliu Andreea și am primit al doilea punctaj.

După ce probele s-au terminat aveam multe emoții să vedem ce clasă e învingătoare. Domnul director a anunțat că elevii clasei a VII-a B sunt învingători. Pe locul doi era clasa a VIII-a A și pe trei noi, iar mențiune clasa a VIII-a B.

A fost o zi plină de emoții, dar în același timp de neuitat!

Brăneanu Magda, clasa a VII-a A

Era 1 Decembrie. Cu ocazia acestor Zile Naționale la școală s-a organizat un concurs.

Din toate clasele de la V-VIII au participat câte cinci copii. Echipa mea a concurat contra clasei a V-a B și a VI-a. Domnul profesor de matematică

a afișat pe tablă probele și ce punctaj vom obține la fiecare. La prima probă, adică la cea de istorie, nu prea ne-am descurcat, dar am reușit să obținem șapte puncte. Drept să vă spun clasa a VI-a s-a descurcat foarte bine. La matematică nimeni nu a reușit să obțină punctajul maxim. Când a trebuit să recităm poezii toți reprezentanții celorlalte echipe s-au descurcat foarte bine, însă reprezentanta noastră s-a blocat din cauza emoțiilor, dar în final a reușit să recite corect poezia. În schimb la proba de muzică toate cântecele au fost patriotice și frumoase. Când a venit vremea ghicitorilor pe fața tuturor se zărea suspansul și fericirea. La proba de îndemânare a trebuit să arătăm cât de îndemânatici suntem. A trebuit să facem un copac din plastilină și o ghirlandă. Clasa a VI-a avea cel mai mare punctaj, iar clasa mea și a V-a B eram la egalitate. În final am reușit să luăm premiul al II-lea din cauza bănuțului pe care l-am

aruncat în cutie.

A fost o zi frumoasă de 1 Decembrie pentru toți și ne mândrim cu faptul că suntem elevii Școlii Hârtop și românii acestei țări frumoase, România.

Ioniță Rebeca- Maria, clasa a V-a A

Concursul național de măști tradiționale - Păstrez tradiția neamului meu

Concursul a fost organizat de Școala cu clasele I-VIII Vatra Moldoviței, jud. Suceava și de la școala noastră au participat trei măști confecționate de Vasilache Alexandra, clasa a VIII-a A; Iliaia Ionela și Nechifor Gabriela, clasa a VII-a B; Mazilu Ioana și Vasilache Delia, clasa a VII-a B.

Vă prezentăm cele trei măști și prezentarea făcută măștii de Vasilache Alexandra.

Mândria de a fi român

România este țara în care m-am născut. Eu îmi admir patria și o iubesc. Cu bune și cu rele, România este o țară frumoasă. Eu sunt mândră că m-am născut aici. Pentru a arăta că își iubesc patria, românii au stabilit și o zi a României : 1 Decembrie.

În trecut, în această zi a fost Marea Unire. Marea Unire este un eveniment istoric important. La această dată a fost întregită România cu Basarabia, Bucovina și Transilvania. În amintirea acestei zile se organizează parade și se înalță steagul.

În școala noastră, pe data de 1 Decembrie s-a organizat o serbare și un concurs la care au participat câte cinci elevi din fiecare clasă. Clasa mea, a V-a B a concurat cu clasa a VI-a și cu clasa a V-a A. Concursul a avut mai multe probe: întrebări din istorie, probleme de perspicacitate, ghicitori, de recitat o poezie și de cântat un cântec. Toate probele au fost punctate, iar la sfârșit s-a calculat punctajul. Chiar dacă nu am obținut un punctaj prea mare, pentru mine concursul a fost interesant și distractiv.

Mie îmi place foarte mult ziua de 1 Decembrie și sunt mândră că sunt româncă.

Ignat Loredana - clasa a V-a B

Jocul Ursului

Odată cu începerea Postului Crăciunului creștinii se adună și repetă colinde. Cei dintâi colindători ai primului Crăciun au fost îngerii. Colindătorii sunt mesageri ai lui Dumnezeu.

Masca este confecționată din material textil. Ea este o armă împotriva duhurilor rele. Obiceiurile străbune, din moși-strămoși, nu s-au uitat nici acum, iar omenirea încă mai poartă asemenea măști. Sunt făcute cu drag în fiecare an, iar urătura care este cântată în

Vasilache Alexandra, clasa a VIII-a A

timpul jocului parcă nu te lasă să nu privești ceea ce oamenii prezintă și vor să-ți transmită.

Jocul ursului este o tradiție specifică Anului Nou. Cultul ursului este moștenit de la geto-daci, care îl considerau un animal sacru.

Ursul este întruchipat de un flăcău purtând pe cap și umeri blana unui animal împodobită în dreptul urechilor cu ciucuri roșii. Masca este condusă de un Ursar, însoțită de muzicanți și urmată de întreg alai de personaje. Rostogolirea urșilor în cerc, bătutul și moartea ursului, apoi învierea miraculoasă ca și urcarea acestuia pe bătă redau în chip metaforic succesiunea

Zăpada

A-nceput să ningă
Chiar de dimineață
Și s-a pus un fel de ceață
Pe văzduhul înnorat.

Stau, privesc prin geamul casei
La zăpada ce s-așează
Și mă rog lui Dumnezeu
Pentru cei ce nu au casă.

Stau săracii și îngheață
Pe sub streșini, sub hambare
Iar bogații se răsfăță
Cu atâta-ndestulare.

Va veni și ziua-n care
Judecata va sosi
Și-o să vadă fiecare
De-o avea cu ce plăti.

Grădinariu Minodora, clasa a V-a A

Iarna

Iarna a venit la noi
Cu fulgi mari, netezi și moi,
Și mai vine Moș Crăciun
Ca să-mpartă tot ce-i bun.

La copiii de prin sate,
Jucării multe împarte
Și mai vrea să fim cuminiți
Și să-ascultăm de părinți.

Mărânduca Diana- clasa a VI- a

anotimpurilor care, cândva, stăteau sub
semnul acestui animal capabil să
învingă iarna și să vestească primăvara.

Jocul se termină cu obiceiurile
urări de sărbători.

Cea mai cunoscută urătură este: „
Ursul meu din Spania/ L-am adus cu
sania, / Sania s-a prăpădit/ Ursul meu
s-o-mbolnăvit / Nu știu , Doamne, ce
să-i fac?/ Să-i iau sânge de la cap / De
la cap, de la picioare/ Vai mă tem că
ursul moare...”

Când covorul cristalin îmbracă
meleagurile noastre fiecare își confecționează înainte de Crăciun masca preferată. Ursul „personajul principal” este evidențiat, de asemenea dansează și face lucrurile să pară a fi un vis poate chiar împlinit. Anul nou este mereu întâmpinat cu astfel de tradiții.

Sărbătorile de iarnă aduc cu ele
miracolul Nașterii Domnului, a sfârșitului și începutului de an. Aștept cu nerăbdare sărbătorile de iarnă, să privesc copiii care colindă pe la ferești și multe alte obiceiuri străbune, să văd cum toată familia este strânsă la masă de sărbători.

Vasilache Alexandra, clasa a VIII-a A

Vasilache Alexandra a participat și la Festivalul concurs "Pe-un picior de plai...pe-o gură de rai...Bucovina" cu eseu Simbolistica Crăciunului.

Nechifor Ionuț, cl. a VII- a A

MATEMATICA PENTRU TOTI

REBUS MATEMATIC

Completați pe orizontală cu denumiri corecte, conform enunțurilor date, obținând pe verticala A-B, denumirea reginei științelor dată de Gauss.

A

[illegible]

B

1. Dreapta ce unește vârful triunghiului cu mijlocul laturii opuse.
2. Ramură a matematicii.
3. Poligon cu trei laturi.
4. Instrument folosit în construcția dreptelor paralele.
5. Noțiune primară în matematică.
6. Proprietate a adunării.
7. Patrulater cu două laturi paralele și două neparalele.
8. Totalitatea datelor cunoscute dintr-o teoremă sau problemă.
9. Figură geometrică.
10. Ramură a matematicii.

Brăneanu Miruna,
clasa a VII- a A

CAREU NUMERIC

[illegible]

ORIZONTAL

VERTICAL

- 1.Cei trei crai de la rășărit. Serie de valori numerice.
- 2.Operații cu plus. Egal la mijloc!
- 3.Numărată la început și sfârșit! Onomatopee în scris. Luna cu numărul cinci.
- 4.Au numere pe mașini.
- 5.Adunarea numerelor. Adunați în vârstă.
- 6.Alergare rapidă pe ultima sută de metri.
- 7.Carne cu os. Adunate în ghem.
- 8.Sunt ca lămâile. Cu număr pe spate la concursurile sportive.
- 9.Cifrele lipite pe produse. 13zloți!
- 10.A chiui la horă. Are două perechi de aripi una peste cealaltă.

1. Are cinci degete. A nu fi prins.
2. E un plus pentru comercianți.
- Nuanță de galben-brun.
3. 12 gulden! Toți trei împreună.
4. Nu este sută la sută.
5. Pregătirea de tragere. 23 la cub!
6. Formație de doi plus unu. Cu doi craci în garderoba sătenilor.
7. Adunați pe margini! A suta parte din leu. Unitate din mulțime.
8. Calcul făcut repede în cap.
9. Unii de aceeași valoare. Lucrare de doctorat.
10. Mulțimea șatrei. Ban de plastic cu diferite valori la ruletă.

Beșleagă Mălina
Clasa a VII a A

TRUSĂ DE GEOMETRIE

[illegible]

ORITONTAL

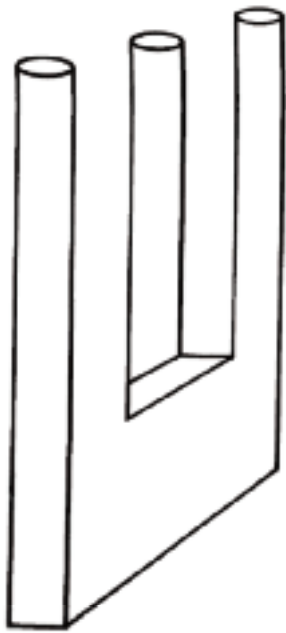
1. Mulțimea punctelor din plan egal depărtate de un punct fix.
2. Gumă de ras. Unitate de măsură pentru unghiuri.
3. Grupare politică. Părți din cerc.
4. Emisferă nordică. Eva Cristea.
5. Nu-i imaginar.
6. Botoșani (auto). Parte din comună.
7. Imnul eroilor. Păzite.
8. Măsură a timpului. Instrument geometric. Eduard Chiriac.
9. Oră. Omenoasă.
10. Alina Suci. Claudiu Iordache. Obiect de scris.
11. Praghez. Sar pe tabla de șah. Glas de greier.
12. Timp uscat. Sub do.
13. Umblă pe cer. Mobilă în bucătărie. În cais!
14. Cerb nordic. Litere după N. Votat.
15. Chiar. Arbore lângă râu.
16. Tăișuri. Lipsiți de avere.

VERTICAL

1. Măsură a timpului trecut.
2. Instrument geometric pentru măsurarea unghiurilor. Piesă de teatru scurtă.
3. Oferire. Strămoșul nostru. Pune banii de o parte.
4. Frumoasa nunții. Instrument geometric. Scurtă întrebare.
5. A pune cărțile pe masă. Grădina din cer. Ființă cu grai.
6. Cântec de păsări. Ascuțiș al unui cuțit. Instrument geometric.
7. Primul om. Paul Grigoriu. Locuință. Ilie Arsenie.
8. Înpumate la țärm. Scaunul bicicletei.
9. Ciorapi strânși. Cadre de tablouri. Mezel.
10. Trei de R. Ciofu Ana. Nu mai departe. Timp îndelungat.
11. Miel tarcat. Solist de operă. Animal de povară cu urechi lungi.
12. Dan Ene Cozma. Cei care repară mașini. Nadia Irimia.

Nechifor Gabriel,
clasa a VII a A

ILUZIE OPTICA

Indiferent de unde privești figura alăturată, acesta este o "figură imposibilă".

Este posibil să o desenezi pe hârtie,
dar imposibil să o construiești din lemn
sau carton.

Dacă ție ți se pare totul corect, uită-te din nou începând de jos, lăsând privirea să urce.

Irimia Vlăduț,
clasa a VIII - a B

Eveniment

Pe data de 8 noiembrie, biserica și satul nostru sărbătoresc hramul „Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil”. Anul acesta a fost o sărbătoare specială, deoarece oamenii din satul nostru au așteptat cu sufletul la gură, mai multe părțicele de Sfinte Moaște și chiar o părțică din lemnul Sfintei Cruci, care au fost aduse pentru câteva zile în satul nostru. Oamenii au avut ocazia să se închine la moaște și chiar să ceară ajutorul sfinților pentru diferite nevoi. Seara (duminică -6

Simiraș Sebastian, cl. a II-a B

noiembrie) a avut loc Sfântul Maslu, iar oamenii care au venit la biserică pentru a se închina, au participat apoi la slujbă. Sfințele moaște sunt părțicele din trupurile Sfinților care au primit de la Dumnezeu darul neputrezirii și al facerii de minuni.

Noi simțim că ocazia pe care am avut-o, adică aceea de a avea pentru câteva zile în biserică noastră aceste sfinte moaște, ne-a fost trimisă de Dumnezeu.

Părțicelele din Sf. moaște au aparținut următorilor Sfinți: Sfântul Cuvios Paisie de la Bavia, Sfântul Mucenic Dimitrie, Sfântul Mucenic Ștefan, Sfântul Evanghelist Ioan, Sfântul Mucenic Gheorghe, Sfântul Ierarh Spiridon, Sfântul

Cristina Larisa, cl. a VII-a B

Mucenic Rafael, Sfânta Cuvioasă Paraschevi (Grecia), Sfântul Mucenic Pantelimon, Sfântul Mucenic Ioan de la Suceava, Sfânta Muceniță Paraschevi (Italia), și Sfântul Mucenic Trifon.

Zilele în care Sf. moaște au fost aduse la noi, au fost duminică, luni și marți, iar în ziua de miercuri, moaștele Sfinților au fost duse înapoi, la schitul Vovidenia (jud. Neamț).

Consider că aducerea Sfintelor moaște, în satul nostru, a avut o importanță deosebită. Suntem datori să ne închinăm cu credință la Sfintele moaște, care împodobesc pământul țării noastre, și să ne rugăm ca Sfinții să mijlocească înaintea Domnului pentru mântuirea sufletelor noastre.

A consemnat, Bulai Sabina și Vasilache Delia, cl. a VII-a B

KARAOKE

Stau câteodată și-mi aduc aminte de cele mai frumoase clipe pe care le-am petrecut la școală. Nu de mult timp s-a organizat de către dl. prof. Radu Gabriel un concurs de „KARAOKE” de care am fost foarte încântată. Până atunci nu se mai organizase un astfel de concurs. La aflarea acestei vești mulți copii din școală s-au înscris. Toți așteptau cu nerăbdare acea clipă de neuitat. Parcă timpul ne juca feste, orele parcă treceau mai greu ca de obicei, iar noi nu mai aveam răbdare. Îmi imaginam că un astfel de concurs va avea loc într-o sală de clasă în care vom cânta, iar ceilalți să privească, dar a fost altfel.

Ziua mult așteptată a sosit. Toți aveau emoții. Tot atunci am aflat că un grup de profesori vor fi în juriu și ne vor acorda note după cum cântam. În acea zi se organizase și carnavalul sau mai bine zis parada măștilor care începea după concurs. Au început să cânte câțiva elevi din școală. Primii elevi erau atât de emoționați încât mâinile lor care tremurau așa de tare nu puteau să țină microfonul în mână. Am participat și eu, bineînțeles, și așteptam să cânt. Emoțiile m-au cuprins și pe mine, însă încetul cu încetul au trecut. Am luat microfonul în mână și am început

să cânt.”- Dar ce se întâmplă?”m-am întrebat eu după ce am văzut că vocea îmi tremura așa de tare și nu mai puteam să cânt. După prima strofă mi-am revenit și am început să cânt mai bine. Eram foarte dezamăgită și mi-am spus că o să pierd concursul din cauza emoțiilor prea mari. Nu după mult timp s-au anunțat și câștigătorii și ca să vezi eram pe locul I alături de Ilioiaia Alexandra și Beșleagă Mălina din a VII-a A. Eram foarte mulțumită de rezultat, nici nu mă așteptam să fiu pe locul I. Eram foarte fericită, am primit diploma și mai târziu am dansat la balul măștilor cu colegii mei dragi. Mi-am spus că nu o să uit niciodată această zi minunată care m-a făcut foarte fericită.

Sper ca și la anul viitor să se mai organizeze astfel de concursuri, dar păcat că eu nu mai pot participa din cauză că această școală îmi va fi doar o amintire pentru că liceul este aproape.

Sper ca această școală minunată în care am învățat 8 ani de zile să nu se schimbe niciodată și să rămână așa cum o știu eu: frumoasă, ordonată, cu cei mai buni profesori pe care i-am întâlnit și mai mult decât atât pot să spun că școala mea este „cool”.

ASILACHE ALEXANDRA,
cl. a VIII-a A

Noaptea lui MOȘ NICOLAE

Ierarhe Nicolae,
Tu, moș iubit de prunci,
Cadourile tale
În ghețe mi le-ai aduci.

Cristina Larisa, cl. a VII-a B

Și-n noaptea sfântă- n care,
Tu umbli pe la geam,
Se scutură zăpada
Când te atingi de ram.

Mireasma ta-i plăcută
Din vis când m-am trezit,
Și-nțreb nedumerită:
Mamă, chiar a venit?!

Ignat Cătălina,
clasa a VII-a B

Visuri și realități...

Începutul de an școlar 2011 – 2012 a adus și primele întreceri din calendarul Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar unde și noi, elevii Școlii cu clasele I – VIII Hârtoap am participat la următoarele competiții: cros, șah și handbal.

În cadrul competiției de cros am participat cu următoarea echipă: Munteanu Ionela, Iftodi Adrian, Grădinaru Vasile, Rotărița Mihai (cl. a VI-a), Mazilu Marius (cl. a VII-a A), Vasilache Alexandra, Ciapă Robert și Muraru Gabriel (cl. a VIII-a A).

Vasilache Alexandra, Ciapă Robert, cât și cei p a t r u elevi din c l a s a a VI-a sa- u calificat la etapa pe județ din data de 3.04.2012 ce va avea loc pe Hipodromul din Rădăuți.

Competiția de șah a avut și ea o echipă numeroasă formată din elevii: Trifan Costel (cl. a VI-a), Bîhu Bianca,

Moș Crăciun

Este seară, e frumos
Cerul este luminos.
Bradul este pregătit,
Stă săracul neclintit.

Noi totul am pregăt,
Pân-am numărat la doi,
El așteaptă s-adormim,
Cadoul să ni-l primim.

Zgomote s-au auzit,
Noi la brăduț am fugit
Moșul lăpticu-l bea,
Și fursecuri el servea.
După ce a mâncat,
El în grabă a plecat
Spunând că n-a terminat
Cadouri de-mprăștiat.

I-am făcut din mân-apoi,
Însă Moșul n-a sosit.
Moș Crăciun a dispărut
Și noi nu l-am mai văzut.

Ilioia Ionela, clasa a VII-a B

Mărănduca Adina, Irimia Vlăduț, Stratulat Valentin (cl. a VIII-a B) și

Nechifor Gabriela elevă în clasa a VII-a B, care a obținut

locul I și dreptul de a participa la etapa județeană din data de 21.01.2012 de la Școala nr.9 Suceava.

Tot în cadrul ONSS am realizat la nivel local competiția de tenis de masă ”Cupa 1 Decembrie”, etapă preliminară în vederea participării la faza pe cerc pedagogic din data de 18.02.2012 la Colegiul Mihai Băcescu.

Irimia Vlăduț, cl. a VIII-a B

COLECTIVUL DE REDACȚIE AL REVISTEI

Vasilache Alexandra (VIII) - Redactor șef,
Brănișanu Marina (VIII) - Redactor șef,
Beșleagă Mălina (VII) - Redactor șef,
Vasilache Delia (VII) - Redactor adjuncț,
Ignat Loredana (V) - Secretar gen. de redacție.

REDACTORI:

Vasilache Alexandra (VIII), Ilioia Ionela (VIII),
Nechifor Gabriela (VII), Mazilu Ioana (VII),
Bordei Anuța (VIII), Irimia Adina (VII),
Costan Teodora (IV), Grădinaru Teofil (III)

Elevii, colaboratori ai revistei se regăsesc în paginile acesteia.

PROFESORI COORDONATORI:

Baba Gabriela, Costan Ilie, Filip Maria,
Ichim Mihaela, Maclean Neli, Onofrei Nadia,
Radu Gabriel, Vasiliu Dumitru

site-urile școli: <https://sites.google.com/site/scoalahartoap>
http://scnli.didactic.ro/scnalia_hartoap
Tipărit la Tipografia Flacăra Bacău - <http://www.tipografiaflacara.ro>

ISSN 1844 - 332X

Glasul Școlii nr. 13, 2011